

i den tytte Lov; det er, saa vidt jeg veed, heller ikke optaget i den østerrigste, og det findes, saa vidt jeg veed, heller ikke i Svejts' Lov. Jeg veed i det hele taget ikke noget Land, hvor man er kommen ind paa den Form for Ulykkesforsikring. Jeg veed ikke noget Land, hvor det er optaget. En ganske anden Sag er det, hvor man har et ganske andet Grundlag for Ulykkesforsikring, men jeg tror ikke, at der er noget Land, hvor man enten er kommen ind paa eller har talt om et Grundlag som det her foreliggende, og særlig i den tytte Lov har man det ikke. — Jeg skal dernæst gaa over til et andet vigtigt Vædringsforslag, som Mindretallet selvfølgelig tillægger den største Betydning, det er med Hensyn til, hvor lang Tid der skal gaa hen, førend den stadeliøte har Ret til den paagældende Erstatning. Der er tre forskellige Mindretal, hvoraf jeg hører til det, der foreslaar, at der kun skal gaa 7 Dage hen. Heller ikke der forstaaer jeg de to andre Mindretals Stilling, og jeg forstaaer for øvrigt heller ikke rigtig den højtærede Indenrigsministers Stilling dertil. Sagen er nemlig den, at den Gang Regeringen foreslagde sit Forslag, gjorde Regeringen i sine Bemærkninger til Lovforslaget opmærksom paa, at man burde stille denne Lov ganske fra Sygefælloven. Det var fuldstændig rigtig, og i det Øjeblik, man ikke har Tvangssygefælloer, bør man stille de to Love ad. Ikke desto mindre tør jeg vistnok sige, og jeg tror ikke, at den højtærede Indenrigsminister vil modsiges det, at hvis der slet ikke havde eksisteret Sygefælloer, vilde Regeringen slet ikke have sat denne Bestemmelse om 26 Uger ind i Lovforslaget. Altsaa Regeringen havde, om jeg saa maa sige, Sygefælloerne in mente, den Gang den foreslagte Lovforslaget om Ulykkesforsikring og satte denne Bestemmelse om 26 Uger ind. Men det ærede Flertals Stilling er endnu misligere i denne Sag end den høje Regerings, thi den højtærede Regering havde dog paa sit Forslag det Udtryk Sygefælloer; Regeringen havde dog sat en vis Forbindelse i Stand mellem disse to Forslag, men derimod har det højtærede Udvalg i det hele og det ærede Flertal i Særdeleshed været omhyggeligt for kemist at renske dette Lovforslag for det Ord Sygefælloer. Jeg tror ikke, man skal finde, at det Ord Sygefælloer forekommer noget Sted i Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget som efter Flertallets Vædringer. Det er fuldstændig rigtigt, men saa kommer Flertallet — dermed mener jeg de to Mindretal, som ere smeltede sammen om de fleste andre, men ikke om denne Sag — og siger i sin Betænkning, at

man løser Forbindelsen med Sygefælloen efter Ordlyden, men der maa dog alligevel — siger Flertallet — indrømmes en Tankeforbindelse mellem de to nævnte Institutioner, saaledes at det ved mindre Uheld bliver Reglen, at den tilfaldekomne saar Hjælpen til sin Helbredelse af Sygefælloen. Jeg er Flertallet overordentlig taknemlig for den Aabenhed, Loyalitet og Ærlighed, hvormed de have erklæret, at det kun er efter Ordlyden, de have renset Forslaget for Sygefælloerne. De have — det er fuldstændig korrekt — taget Ordet Sygefælloer ud, men have alligevel bevaret Forbindelsen, og nu siger ganske vist Flertallet, at det er kun en Tankeforbindelse, men jeg kan ikke sige andet, efter hvad jeg kan forstaa, end at Flertallet har tænkt sig, at der alligevel skal være en højere, reel Forbindelse mellem Lovforslagene, og de have ikke alene tænkt sig en reel Forbindelse, men ligefrem givet Anvisning paa den, idet de have sagt, at det maatte være Reglen, at den tilfaldekomne fik Hjælp i den første Tid til sin Helbredelse af Sygefælloen. Det samme Flertal, der har sat dette i Betænkningen, skriver saa i Betænkningen, hvorfor det ikke bør være nogen Forbindelse med Sygefælloerne. Der siges deri følgende — jeg skal med den ærede Formands Tilløbelse oplæse det: Der har i Udvalget været Enighed om at udskille Lovforslaget fra den Forbindelse, hvori det er sat med Forslaget om anerkendte Sygefælloer, dels fordi det endnu ikke kan vides, hvorvidt det i en nær Fremtid kan lykkes at gennemføre et saadant, dels fordi der dog, selv om Forslaget bliver gennemført, vil hengaa lang Tid, før der overalt i Landet vilde optaa Sygefælloer, og selv om Sygefælloinstitutionen blev saa udbredt, at der ikke længere fandtes et Sted i Landet, uden at enhver, der ønskede det, kunde blive Medlem af en Sygefællo, vilde der dog altid blive en Del Mennesker tilbage, der ere saa ubemidlede eller saa fattige, at det af denne Grund ikke blev dem muligt at være Medlem af en saadan. Jeg kan ikke se andet, end at der er en Modsigelse mellem de to Standpunkter. Her giber altsaa det ærede Flertal gode Grunde, hvorfor det tager Sygefælloerne ud, fordi det maatte slet ikke blive til noget med dem, og selv om det bliver til noget med dem, saa siger det ærede Flertal, vil der være mange Steder i Landet, hvor der ikke er Sygefælloer, og selv om der er Sygefælloer Landet over, saa siger det ærede Flertal, vil der alligevel være mange Mennesker og det de fattigste, der ikke ville blive Medlemmer af Sygefælloerne, fordi de ikke have Raad dertil. Altsaa her